

Dovolání, které spatřuje v posléz uvedené okolnosti opodstatněný dovolací důvod č. 4., zneuznává naprosto jeho podstatu a procesualní význam.

Neboť jen tehdy by tumohl býti zmíněný právě důvod odporu, kdyby bylo na zjištěný skutkový děj nesprávně použito ustanovení práva materialního, k nimž v konkrétním případě přihlížeti dlužno.

(Rozh. z 17. září 1907 č. 10.853.)

Bl.

Jestliže se strany shodně vzdaly nařízení ústního líčení odvolacího, toto však přes to bylo nařízeno, přísluší zvítězivšímu odpůrci odvolatelovu přece jen nárok na odměnu za odvolací odpověď (§§ 468. a 492. c. s. ř.).

Odvolací soud nařídil a provedl ústní líčení odvolací přes to, že se ho obě strany vzdaly, potvrdil rozsudek I. instance, žalobu zamítající, nepřisoudil však odvolatelovu odpůrci nákladů za odvolací odpověď s tím odůvodněním, že tato odpověď neodpovídá přepisu § 468. odst. 2. c. s. ř.

Nejvyšší soud vyhověl dovolací stížnosti žalovaného a uvedené náklady mu přisoudil z těchto

d ů v o d ů :

Obě strany se vzdaly nařízení ústního přelíčení odvolacího; žalovaný byl tedy dle §§ 468. a 492. c. s. ř. oprávněn, přednésti v odpovědi na odvolání všechno to, co by byl býval oprávněn přednésti při ústním líčení odvolacím. Právě tak jako přísluší straně, s odvoláním zvítězivší, nárok na náhradu útrat odvolacího líčení, při němž byla zastoupena svým procesním zmocněncem, právě tak musí oprávněným býti uznán nárok na náhradu nákladů za odvolací odpověď, jestliže se obě strany shodně vzdaly nařízení líčení odvolacího, jak tomu bylo i v tomto případě.

Na tom nemůže ničeho měniti ani ta okolnost, že odvolací soud přes shodné vzdání se obou stran přece ústní líčení odvolací nařídil.

(Rozh. z 27. srpna 1907, č. 11.293.)

Soud. adjkt. Skřípský.

K výkladu §u 45. civ. ř. s.

Ve sporu o žalobě excisní submittoval žalovaný na prosbu žalobní, uznáv vlastnické nároky žalobkyně k předmětům zabave-